

Opinie

Dit is een artikel uit het **NRC-archief**

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Bekijk hele krant

Gerelateerd archief

NRC Handelsblad

21 juli 2018

Volwassen scheiden schaadt kind niet

SCHEIDEN

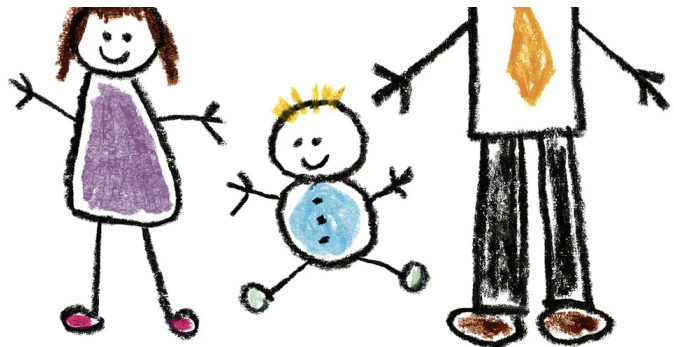
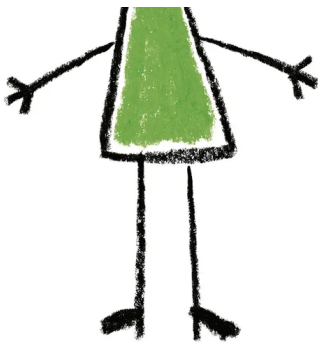
VECHTSCHIEDEN

Scheiden

Met de vakantie begint ook het hoogseizoen voor echtscheidingen. Scheidende ouders voelen zich vaak ten onrechte schuldig tegenover hun kinderen, schrijft *Steven de Winter*.

🕒 21 juli 2018 ⌚ Leestijd 2 minuten

Illustratie iStock

Politici delen graag hun ‘grote zorg’ met ons over ‘de schade’ die kinderen oplopen als gevolg van het ‘sterk toegenomen aantal vechtscheidingen’. Maar als een in kogelvrije vesten gehulde politiemacht een stacaravan van een gezin zonder verblijfsstatus omsingelt, de minderjarige kinderen afvoert om ze in een detentiecentrum op te sluiten en aldus kinderrechten op grove wijze bruuskeert, zwijgen dezelfde politici. Deze selectieve empathie heeft alles te maken met de lobby van de KISS-hulpverleningsindustrie (KISS: Kinderen In Scheidings-Situatie). De KISS-hulpverleningsindustrie ontleent haar bestaansrecht aan de nood van kinderen in scheidingssituaties. Logisch dat zij ons voorhoudt dat die nood heel groot is. En dat sluit mooi aan bij het herverkiezingsverlangen van de doorsnee politicus, want ‘iets’ doen voor zielige kinderen, daar houden de kiezers van. Met opkomen voor de belangen van kinderen die hier ‘illegaal’ verblijven win je geen stemmen.

Alleen: er bestaat geen deugdelijke, alom aanvaarde definitie van het begrip ‘vechtscheiding’. Je weet dus niet wat het is, maar het neemt wel sterk toe. Apekool. En de schade die scheidingen veroorzaken bij kinderen? Aannames en vooroordelen. Er zijn trouwens ook kinderen die best wel blij waren toen hun alcoholverslaafde, gewelddadige vader het pand verliet.

Waar hebben scheidingskinderen, met name later in hun leven, dan méér last van, als je ze vergelijkt met kinderen uit niet-gebroken gezinnen? Volgens de alom gerespecteerde expert Paul R. Amato (Pennsylvania State University) gaat het om: minder presteren op school, lager eindniveau halen, meer problemen met vriendschaps- en liefdesrelaties en een zwakkere binding met hun vader. Amato maakt daarbij echter een belangrijke kanttekening, namelijk dat de precieze oorzaak van de problemen van scheidingskinderen een heel complexe kwestie is. Voortdurende ruzies tussen de ouders zijn zeker niet goed, maar dat kun je ook zeggen van gebeurtenissen vóór, tijdens en na de scheiding. Wat is oorzaak, wat is

gevolg? We weten het niet. Het goede nieuws is dat (volgens Amerikaans onderzoek) negentig procent van de kinderen van gescheiden ouders niet anders volwassen wordt, dan de kinderen van ouders die bij elkaar blijven.

Vaak moet ik als mediatorcheidende ouders geruststellen: als jullie het goed met elkaar regelen, hoef je je niet schuldig te voelen. Natuurlijk zullen de kinderen verdrietig zijn, of misschien ook wel heel boos. En ze zullen reageren op jullie stemming. Maar dat is iets heel anders dan blijvende psychische schade. Ieder mens, ieder kind moet wel eens een tegenslag incasseren, verdriet verwerken. Maar gelukkig lukt het verreweg de meeste volwassenen en de meeste kinderen ook weer daar overheen te komen en verder te gaan met het leven.

Scheiden is welbeschouwd niets bijzonders. Het overkomt vier van de tien gehuwden. In plaats van scheiden te problematiseren zou de aandacht juist, omwille van de kinderen, gericht moeten zijn op *goed* scheiden. Dat kan: door volwassen mensen de ruimte te geven om in een volwassen gesprek tot afspraken te komen teneinde op een volwassen manier uit elkaar te kunnen gaan.

Ik besef dat ik de verdenking op mij laad te pleiten voor de eigen branche. Maar het is wel bij uitstek de mediator die decheidende ouders helpt om dat volwassen gesprek met elkaar te voeren. Als er minderjarige kinderen zijn, is het ouderschapsplan een hoofdthema in de mediation. Zie het ouderschapsplan als een belofte van de ouders aan hun kinderen: zo gaan wij ons na onze scheiding tegenover jullie gedragen. Dat bespreken de ouders ook thuis met hun kinderen. Vanaf twaalf jaar, een enkele keer iets jonger nog, tekenen kinderen het ouderschapsplan mee. Dan heeft de mediator soms al apart met de kinderen gepraat, of neemt zij/hij de gelegenheid te baat om de kinderen uit te leggen, dat zij het volste recht hebben van hun ouders nakoming te verlangen van de beloftes die zij in het ouderschapsplan aan hen doen.

Veel mediators nodigen ten slotte de ouders (en eventueel de kinderen) uit om na ongeveer een half jaar nog eens langs te komen om te bespreken hoe het allemaal gaat en te bezien of er aan bepaalde afspraken nog wat gesleuteld moet worden.

En dat werkt! Zo ga je als volwassen mensen op een volwassen manier uit elkaar en zo stel je de belangen van de kinderen veilig.

Nu het vakantiehoogseizoen is begonnen, als voorbode van het steevast daaropvolgende hoogseizoen van echtscheidingen, is dat wat ik wil meegeven aan

al die ouders die de komende weken gaan ontdekken dat hun relatie op is: laat je niet bang maken, scheiden schaadt kinderen (in verreweg de meeste gevallen) niet.

Steven de Winter is MfN-registermediator, gespecialiseerd in onder meer family mediation